

Ξενοφών, Ελληνικά, 2.3.53

Συντακτική ανάλυση

καὶ τοῦτο μέν, μὰ τοὺς θεοὺς οὐκ ἄγνοῶ

κύρια πρόταση κρίσεως.

οὐκ ἄγνοῶ: ρήμα

ἐγώ: ενν. υποκείμενο

τοῦτο: αντικείμενο

μὰ τοὺς θεοὺς: ομωτική έκφραση ως εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός του ὅρκου.

ἔφη

κύρια παρενθετική πρόταση

ἔφη: ρήμα

ὁ Θηραμένης: υποκείμενο.

ὅτι οὐδέν μοι ἀρκέσει ὅδε ὁ βωμός

δευτερεύουσα ονοματική ειδική πρόταση ως επεξήγηση στο τοῦτο.

ἀρκέσει: ρήμα

ὁ βωμός: υποκείμενο

ὅδε: επιθετικός προσδιορισμός

μοι: ἔμμεσο αντικείμενο

οὐδέν: σύστοιχο αντικείμενο, σε θέση αιτιατικής του ποσού.

ἀλλὰ βούλομαι καὶ τοῦτο ἐπιδείξαι

κύρια πρόταση κρίσεως.

βούλομαι: ρήμα

ἐγώ: ενν. υποκείμενο

ἐπιδείξαι: τελικό απαρέμφατο, αντικείμενο με υποκείμενο ἐγώ ενν. (ταυτοπροσωπία)

τοῦτο: αντικείμενο.

ὅτι οὗτοι οὐ μόνον εἰσὶ περὶ ἀνθρώπους ἀδικώτατοι, ἀλλὰ καὶ περὶ θεοὺς ἀσεβέστατοι

δευτερεύουσα ειδική πρόταση ως επεξήγηση στο καί τοῦτο.

εἰσὶ: ρήμα

οὗτοι: υποκείμενο

ἀδικώτατοι – ἀσεβέστατοι: κατηγορούμενα στο οὗτοι μέσω του συνδετικού
ρήματος εἰσὶ

περὶ ἄνθρώπους – περὶ θεοὺς: εμπρόθετοι επιρρηματικοί προσδιορισμοί της
αναφοράς.

ὕμῶν μέντοι, - ὧ ἄνδρες καλοὶ κάγαθοί, θαυμάζω
κύρια πρόταση κρίσεως.

θαυμάζω: ρήμα

ἐγώ: ενν. υποκείμενο

ὕμῶν: αντικείμενο

ὧ ἄνδρες: κλητική προσφώνηση

καλοὶ κάγαθοί: επιθετικοί προσδιορισμοί στο ἄνδρες.

ἔφη

κύρια παρενθετική πρόταση

ἔφη: ρήμα

ὁ Θηραμένης: υποκείμενο.

εἰ μὴ βοηθήσετε ὑμῖν αὐτοῖς, καὶ ταῦτα γινώσκοντες

δευτερεύουσα πλάγια ερωτηματική πρόταση υποθετικής αιτιολογίας.

μὴ βοηθήσετε: ρήμα

ὕμεῖς: ενν. υποκείμενο

ὕμῖν αὐτοῖς: αντικείμενο, άμεση αυτοπάθεια

καὶ ταῦτα: επιρρηματική έκφραση του ποσού

γινώσκοντες: επιρρηματική εναντιωματική μετοχή, συνημμένη στο
υποκείμενο του ρήματος.

ὅτι οὐδὲν τὸ ἐμὸν ὄνομα εὐεξαλειπτότερον ἢ τὸ ὑμῶν ἐκάστου

δευτερεύουσα ονοματική ειδική πρόταση ως αντικείμενο στο γινώσκοντες.

ἐστι: ενν. ρήμα

τὸ ὄνομα: υποκείμενο, α' όρος σύγκρισης

ἐμὸν: επιθετικός προσδιορισμός

εὐεξαλειπτότερον: κατηγορούμενο στο ὄνομα μέσω του συνδετικού ρήματος
ἐστι

οὐδὲν: αιτιατική του ποσού στο εὐεξαλειπτότερον

ἢ τὸ (ὄνομα): υποκείμενο, β' όρος σύγκρισης

ἐκάστου: γενική κτητική

ὕμῶν: γενική διαιρετική.